

DIRECTIVA CONSILIULUI 96/82/CE

din 9 decembrie 1996

privind controlul asupra riscului de accidente majore care implică substanțe periculoase

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 130s alin. (1),

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 189c din Tratat³,

(1) întrucât Directiva Consiliului 82/501/CEE din 24 iunie 1982 privind riscul de accidente majore din anumite sectoare industriale⁴ se referă la prevenirea accidentelor majore care ar putea rezulta din anumite activități industriale, precum și la limitarea consecințelor acestora pentru om și pentru mediu;

(2) întrucât obiectivele și principiile politicii de mediu a Comunității, prevăzute în art. 130 lit. (r) alin. (1) și (2) din Tratat și detaliate în programele de acțiune ale Comunității Europene în domeniul mediului⁵, se concentrează în special asupra conservării și protejării calității mediului, precum și asupra protejării sănătății umane prin acțiuni de prevenire;

(3) întrucât Consiliul și reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, în cadrul Rezoluției privind cel de-al patrulea Program de acțiune asupra mediului⁶, au subliniat nevoia unei puneri în aplicare mai eficiente a Directivei 82/501/CEE și au cerut o revizuire a directivei pentru a se include, dacă este necesar, o posibilă extindere a domeniului de aplicare a acesteia și un mai intens schimb de informații asupra acestui aspect între statele membre; întrucât prin cel de-al cincilea Program de acțiune, a cărui abordare generală a fost aprobată de către Consiliu și de reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, prin Rezoluția din 1 februarie 1993⁷, se solicită de asemenea un mai bun management al riscurilor și accidentelor;

(4) întrucât, date fiind accidentele de la Bhopal și Ciudad de Mexico, care au demonstrat riscurile care există atunci când amplasamentele industriale periculoase se găsesc în apropierea zonelor locuite, prin Rezoluția Consiliului din 16 octombrie 1989 s-a solicitat

¹ JO C 106, 14.04.1994, p. 4 și JO C 238, 13.09.1995, p. 4.

² JO C 295, 22.10.1994, p. 83.

³ Avizul Parlamentului European din 16 februarie 1995 (JO C 56, 06.03.1995, p. 80), Poziția comună a Consiliului din 19 martie 1996 (JO C 120, 24.04.1996, p. 20) și Decizia Parlamentului European din 15 iulie 1996 (JO C 261, 09.09.1996, p. 24).

⁴ JO L 230, 05.08.1982, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

⁵ JO C 112, 20.12.1973, p. 1.

JO C 139, 13.06.1977, p. 1.

JO C 46, 17.02.1983, p. 1.

JO C 70, 18.03.1987, p. 1.

JO C 138, 17.05.1993, p. 1.

⁶ JO C 328, 07.12.1987, p. 3.

⁷ JO C 138, 17.05.1993.

Comisiei să includă în Directiva 82/501/CEE dispoziții referitoare la controalele asupra planificării urbane atunci când se acordă autorizații unor noi instalații și când dezvoltarea urbană are loc în jurul unor instalații existente;

(5) întrucât, prin rezoluția Consiliului menționată anterior, Comisia a fost invitată să colaboreze cu statele membre în sensul unei mai bune înțelegeri reciproce și a unei armonizări a principiilor naționale și a practicilor privind rapoartele asupra condițiilor de siguranță;

(6) întrucât este de dorit ca experiența acumulată ca urmare a unor abordări diferite ale controlului asupra riscurilor de accidente majore să fie exploatată; întrucât Comisia și statele membre trebuie să dezvolte relații cu organizațiile internaționale relevante și să caute să stabilească măsuri echivalente cu cele prevăzute în prezenta directivă care să fie aplicate în țările terțe;

(7) întrucât Convenția privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale a Comisiei Economice a Națiunilor Unite pentru Europa prevede măsuri privind prevenirea, pregătirea și reacția la accidentele industriale care pot avea efecte transfrontaliere, precum și cooperarea internațională în acest domeniu;

(8) întrucât Directiva 82/501/CEE a constituit prima etapă a procesului de armonizare; întrucât această directivă trebuie revizuită și completată pentru a se asigura niveluri înalte de protecție pe tot cuprinsul Comunității într-o manieră eficientă și consecventă; întrucât armonizarea din prezent se limitează la măsurile care sunt necesare pentru a pune în aplicare un sistem mai eficient de prevenire a accidentelor majore cu efecte pe scară extinsă și pentru a limita consecințele acestora;

(9) întrucât accidentele majore pot avea consecințe transfrontaliere; întrucât costul ecologic și economic al unui accident nu este suportat doar de unitatea afectată, ci și de statul membru respectiv; întrucât este de aceea necesar să se ia măsuri care să asigure un nivel înalt de protecție pe tot cuprinsul Comunității;

(10) întrucât dispozițiile prezentei directive trebuie să se aplice fără a se aduce atingere dispozițiilor comunitare privind sănătatea și securitatea la locul de muncă;

(11) întrucât utilizarea unei liste care să precizeze anumite instalații, excluzând în același timp pe altele, care prezintă riscuri identice, nu este o practică adecvată și ar putea permite ca anumite surse de accidente majore să scape de sub incidența regulamentelor; întrucât domeniul de aplicare a Directivei 82/501/CEE trebuie modificat pentru ca prevederile să devină aplicabile pentru toate unitățile unde există substanțe periculoase în cantități suficiente de mari pentru a crea un risc de accident major;

(12) întrucât, avându-se în vedere Tratatul și în conformitate cu legislația comunitară relevantă, statele membre pot reține sau adopta măsuri adecvate pentru activități legate de transport la docuri, pontoane sau stații de triaj, care nu intră sub incidența prezentei directive, pentru a asigura un grad de siguranță echivalent cu cel stabilit prin prezenta directivă;

(13) întrucât transferul de substanțe periculoase prin conducte are de asemenea potențialul de a produce accidente majore; întrucât, după colectarea și evaluarea informațiilor despre mecanismele existente în cadrul Comunității pentru reglementarea acestor activități și despre producerea unor incidente relevante, Comisia trebuie să prezinte o înștiințare în această privință, precum și să propună cel mai adecvat instrument pentru acțiune în acest domeniu, dacă este necesar;

(14) întrucât, având în vedere Tratatul și în conformitate cu legislația comunitară relevantă, statele membre pot reține sau adopta măsuri privind rampele de deșeuri care nu intră sub incidența obiectivelor prezentei directive;

(15) întrucât analiza accidentelor majore raportate în cadrul Comunității indică faptul că majoritatea acestora sunt consecința unor neajunsuri manageriale și/sau organizaționale; întrucât este de aceea necesar să se stabilească la nivel comunitar principiile de bază pentru sistemele de management, care trebuie să fie corespunzătoare pentru prevenirea și controlul riscurilor de accidente majore și pentru limitarea consecințelor acestora;

(16) întrucât diferențele de procedură legate de inspecția unităților de către autoritățile competente poate duce la niveluri diferite de protecție; întrucât este necesar să se stabilească la nivel comunitar cerințele esențiale care trebuie îndeplinite de sistemele de inspecție puse în aplicare de statele membre;

(17) întrucât, pentru a demonstra că au fost realizate toate cele necesare pentru a preveni accidentele majore, pentru a pregăti planurile de urgență și măsurile de contracarare, operatorul trebuie, în cazul unităților unde există substanțe periculoase în cantități considerabile, să furnizeze autorității competente informații sub forma unui raport care să cuprindă detalii referitoare la unitatea respectivă, la substanțele periculoase prezente, la instalație sau la sistemele de depozitare, la posibilele accidente majore și la sistemele de management disponibile, pentru a preveni și a reduce riscul de accidente majore și pentru a permite luarea măsurilor necesare pentru a limita consecințele acestora;

(18) întrucât, pentru a reduce riscul efectelor de domino, acolo unde unitățile sunt amplasate astfel sau atât de apropiate unele de altele încât să mărească probabilitatea și posibilitatea producerii unor accidente majore sau să agraveze consecințele acestora, trebuie să se prevadă schimbul de informații adecvate și cooperarea în privința informării publicului;

(19) întrucât, pentru a promova accesul la informații asupra mediului, publicul trebuie să aibă acces la rapoartele referitoare la siguranță realizate de către operatori, iar persoanelor care riscă să fie afectate de accidente majore trebuie să li se ofere suficiente informații asupra acțiunilor corespunzătoare care trebuie întreprinse în astfel de cazuri;

(20) întrucât, pentru a se pregăti pentru situații de urgență, în cazul unităților unde există substanțe periculoase în cantități considerabile, este necesar să se stabilească planuri de urgență externe și interne și să se creeze sisteme care să garanteze că acele planuri au fost testate și ajustate conform necesităților și că sunt puse în aplicare la producerea unui accident major sau dacă există probabilitatea ca acesta să se producă;

(21) întrucât personalul unității trebuie consultat cu privire la planul de urgență intern, iar publicul trebuie consultat cu privire la planul de urgență extern;

(22) întrucât, pentru a se asigura o mai bună protecție a zonelor rezidențiale, a zonelor de utilitate publică considerabilă și a zonelor de interes natural deosebit sau de o frumusețe deosebită, este necesar ca, în cadrul politicilor funciare și/sau al altor politici relevante puse în aplicare în statele membre, să se ia în considerare nevoia pe termen lung de a menține o distanță adecvată între aceste zone și unitățile care prezintă astfel de riscuri, iar acolo unde sunt implicate unități deja existente, să se ia în considerare măsurile tehnice suplimentare, astfel încât să nu crească riscul pentru persoane;

(23) întrucât, pentru a se garanta că se iau măsurile corespunzătoare ca reacție la producerea unui accident major, operatorul trebuie să informeze imediat autoritățile competente și să le comunice informațiile necesare pentru ca acestea să poată evalua impactul accidentului;

(24) întrucât, pentru a se asigura schimbul de informații și pentru a preveni accidentele ulterioare de tip similar, statele membre trebuie să înainteze Comisiei informațiile referitoare la accidentele majore care se produc pe teritoriile lor respective, astfel încât Comisia să poată analiza pericolele și să administreze un sistem de distribuire a informației, în special cu privire la accidentele majore și experiența acumulată ca urmare a acestora; întrucât acest schimb de informații trebuie să acopere și accidentele la limită cărora statele membre le acordă un interes tehnic special în vederea prevenirii accidentelor majore și a limitării consecințelor acestora,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectivul

Obiectivul prezentei directive este de a preveni accidentele majore care implică substanțe periculoase, precum și de a limita consecințele acestora pentru om și pentru mediu, în vederea asigurării unor niveluri înalte de protecție pe tot cuprinsul Comunității într-o manieră consecventă și eficientă.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

1. Directiva se aplică amplasamentelor unde există substanțe periculoase în cantități egale sau mai mari decât cantitățile menționate în anexa I, părțile 1 și 2, coloana 2, cu excepția art. 9, 11 și 13 care se aplică oricărui amplasament unde există substanțe periculoase în cantități egale sau mai mari decât cantitățile menționate în anexa I, părțile 1 și 2, coloana 3.

În sensul prezentei directive, „prezența substanțelor periculoase” reprezintă prezența efectivă sau anticipată a acestor substanțe în amplasament sau prezența acelor substanțe despre care se consideră că pot fi generate dacă se pierde controlul asupra unui proces chimic industrial, în cantități egale cu sau mai mari decât valorile limită menționate în părțile 1 și 2 din anexa I.

2. Dispozițiile prezentei directive se aplică fără a se aduce atingere dispozițiilor comunitare privind mediul de lucru, în special fără a se aduce atingere Directivei Consiliului 89/391/CEE din 12 iunie 1989 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă¹.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive:

¹ JO L 183, 29.06.1989, p. 1.

1. „amplasament” reprezintă întreaga zonă care se află sub controlul unui operator, dacă există substanțe periculoase în una sau mai multe instalații, inclusiv infrastructurile sau activitățile obișnuite sau conexe;
2. „instalație” reprezintă o unitate tehnică din cadrul unui amplasament, unde sunt produse, utilizate, manipulate și depozitate substanțe periculoase. Instalația cuprinde totalitatea echipamentului, a structurilor, a sistemului de conducte, a utilajelor, a instrumentelor, a liniei ferate proprii de garare, a docurilor, a cheiurilor de încărcare/descărcare care deservește instalația, a pontoanelor, a depozitelor și a altor structuri similare, plutitoare sau de altă natură, necesare pentru exploatarea instalației;
3. „operator” reprezintă orice persoană fizică sau juridică care exploatează individual sau în comun sau deține un amplasament sau o instalație sau, dacă acest lucru se specifică în legislația națională, căreia i-a fost delegată o putere de decizie economică asupra funcționării instalației din punct de vedere tehnic;
4. „substanță periculoasă” reprezintă o substanță, amestec sau preparat menționat în anexa I, partea 1 sau care îndeplinește criteriile stabilite în anexa I, partea 2, și care există sub formă de materii prime, produse, produse secundare, reziduale sau intermediare, inclusiv acele substanțe despre care se presupune în mod rezonabil că vor fi generate în cazul producerii unui accident;
5. „accident major” reprezintă orice eveniment produs, cum ar fi o emisie majoră, un incendiu sau o explozie care rezultă dintr-un proces necontrolat în cursul exploatării oricărui amplasament care intră sub incidența prezentei directive și care duce la pericole grave asupra sănătății umane și/sau asupra mediului, cu efect imediat sau întârziat, în interiorul sau în exteriorul amplasamentului și care implică una sau mai multe substanțe periculoase;
6. „pericol” reprezintă proprietatea intrinsecă a unei substanțe periculoase sau a unei situații fizice, cu potențial de a afecta sănătatea umană și/sau mediul;
7. „risc” reprezintă probabilitatea ca un anumit efect să se producă într-o anumită perioadă de timp sau în anumite împrejurări;
8. „depozit” reprezintă prezența unei cantități de substanțe periculoase în scop de înmagazinare, depozitare în condiții de siguranță sau de menținere în stoc.

Articolul 4

Excepții

Prezenta directivă nu se aplică următoarelor:

- (a) amplasamente militare, instalații sau amplasamente de depozitare;
- (b) pericole produse de radiații ionizante;
- (c) transport de substanțe periculoase și depozitare intermediară temporară pe șosea, cale ferată, căi de navigație interne, căi maritime sau calea aerului, în afara amplasamentelor acoperite de prezenta directivă, inclusiv încărcarea, descărcarea și transportul la sau de la alte mijloace de transport pe docuri, pontoane sau stații de triaj;

- (d) transportul de substanțe periculoase prin conducte, inclusiv stații de pompare, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prezentei directive;
- (e) activități din ramurile industriei extractive care se ocupă cu explorarea și exploatarea minereurilor din mine și cariere sau prin forare;
- (f) amplasamente de rampe de gunoi.

Articolul 5

Obligații generale ale operatorului

1. Statele membre trebuie să se asigure că operatorul are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a preveni accidentele majore și pentru a limita consecințele acestora pentru om și pentru mediu.
2. Statele membre trebuie să se asigure că operatorului i se solicită să dovedească autorității competente la care se face referire la art. 16, denumită în continuare „autoritatea competentă”, în orice moment, în special în vederea inspecțiilor și a controalelor prevăzute la art. 18, că a luat toate măsurile necesare după cum se precizează în prezenta directivă.

Articolul 6

Notificarea

1. Statele membre solicită operatorului să transmită autorității competente o notificare în următoarele termene:
 - pentru noile amplasamente, într-un interval rezonabil de timp înainte de începerea construcției sau a exploatării;
 - pentru amplasamentele existente, în termen de un an de la data menționată la art. 24 alin. (1).
2. Notificarea prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele date:
 - (a) numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului la care se face referire;
 - (b) sediul social al operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia;
 - (c) numele și funcția persoanei care administrează unitatea, dacă acestea sunt diferite de cerințele de la pct. (a);
 - (d) informații suficiente pentru a identifica substanțele periculoase sau categoria de substanțe implicate;
 - (e) cantitatea și forma fizică sub care se prezintă substanțele periculoase sau a substanțelor implicate;
 - (f) activitatea sau activitatea propusă a instalației sau pentru facilități de depozitare;

(g) condițiile de mediu din imediata vecinătate a amplasamentului (elemente care pot provoca accidente majore sau agrava consecințele acestora).

3. Notificarea de la alin. (1) nu este necesară pentru amplasamentele existente pentru care, conform cerințelor legislației naționale, operatorul a furnizat deja autorității competente, la data intrării în vigoare a prezentei directive, toate informațiile prevăzute la alin. (2).

4. În cazul în care:

- apare o creștere semnificativă a cantității sau o schimbare semnificativă a naturii sau a formei fizice a substanței periculoase prezente, după cum se indică în notificarea dată de către operator în baza alin. (2), sau apare orice modificare în procesele în care este utilizată această substanță, sau

- are loc închiderea definitivă a instalației,

operatorul informează imediat autoritatea competentă cu privire la modificarea situației, notificată anterior.

Articolul 7

Politica de prevenire a accidentelor majore

1. Statele membre solicită operatorului să elaboreze un document în care să se prezinte politica sa de prevenire a accidentelor majore, precum și să garanteze că această politică este pusă în aplicare în mod corespunzător. Politica de prevenire a accidentelor majore stabilită de către operator este astfel elaborată încât să garanteze un nivel înalt de protecție pentru om și pentru mediu prin mijloace, structuri și sisteme de management adecvate.

2. Documentul trebuie să aibă în vedere principiile menționate în anexa III și trebuie pus la dispoziția autorităților competente în vederea punerii în aplicare a dispozițiilor art. 5 alin. (2) și art. 18, între altele.

3. Prezentul articol nu se aplică unităților menționate la art. 9.

Articolul 8

Efectul de domino

1. Statele membre se asigură că autoritatea competentă, utilizând toate informațiile primite de la operatori conform art. 6 și 9, identifică amplasamentele sau grupurile de amplasamente unde probabilitatea și posibilitatea producerii unui accident major, precum și a consecințelor acestuia, sunt mai mari din cauza amplasării și a proximității unor astfel de facilități, precum și din cauza stocurilor de substanțe periculoase existente în acestea.

2. Statele membre trebuie să se asigure că, în cazul în care sunt identificate astfel de amplasamente:

(a) are loc un schimb adecvat de informații corespunzătoare pentru a le permite acestor amplasamente să aibă în vedere natura și amploarea pericolului global de accident major în

cadrul politicilor lor de prevenire a accidentelor majore, în cadrul planurilor de management al siguranței, al rapoartelor asupra siguranței și al planurilor de urgență interne;

(b) se prevede cooperarea în vederea informării publicului și a furnizării de informații către autoritățile competente pentru pregătirea planurilor de urgență externe.

Articolul 9

Raportul de siguranță

1. Statele membre îi solicită operatorului să realizeze un raport de siguranță în scopul de:
 - (a) a demonstra că au fost puse în aplicare o politică de prevenire a accidentelor majore, precum și un sistem de management al siguranței pentru aplicarea acesteia, în conformitate cu informațiile menționate în anexa III;
 - (b) a demonstra că au fost identificate pericolele de accidente majore și că au fost luate măsurile necesare pentru a preveni astfel de accidente și pentru prevenirea și limitarea consecințelor asupra omului și a mediului;
 - (c) a demonstra că au fost incorporate măsuri adecvate de siguranță în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea oricărei instalații, facilități de stocare, echipament și infrastructură legate de exploatarea instalației, care prezintă riscuri de accidente majore în interiorul unității;
 - (d) a demonstra că planurile interne pentru situații de urgență au fost elaborate și a furniza informații care să permită elaborarea planurilor externe pentru situații de urgență în scopul asigurării măsurilor necesare în cazul producerii unui accident major;
 - (e) a furniza suficiente informații autorităților competente pentru a permite luarea de decizii în termenele de demarare a noilor activități în jurul amplasamentelor existente.
2. Raportul de siguranță trebuie să conțină cel puțin datele și informațiile cuprinse în anexa II. De asemenea, acesta va mai include un inventar actualizat al substanțelor periculoase prezente în amplasament.

Rapoartele de siguranță sau părți ale acestor rapoarte, sau orice alte rapoarte echivalente realizate ca urmare a unor cerințe legislative, pot fi alcătuite sub forma unui raport unic de siguranță în temeiul prezentului articol, dacă un astfel de format elimină duplicarea inutilă a informațiilor, precum și repetarea aceleiași activități de către operator sau autoritatea competentă, cu condiția ca toate cerințele prezentului articol să fie îndeplinite.

3. Raportul de siguranță, prevăzut la alin. (1), este transmis autorității competente în următoarele termene:
 - pentru noile amplasamente, într-un interval rezonabil de timp înainte de începerea construcției sau a exploatării;
 - pentru amplasamentele existente care anterior nu au intrat sub incidența Directivei 82/501/CEE, în termen de trei ani de la data prevăzută la art. 24 alin. (1);
 - pentru alte amplasamente, în termen de doi ani de la data prevăzută la art. 24 alin. (1);

- în cazul reviziilor periodice prevăzute la alin. (5), fără întârziere.
4. Înainte ca operatorul să înceapă construcția sau exploatarea sau în cazurile menționate la alin. (3) prima, a doua, a treia și a patra liniuță, într-un interval rezonabil de la primirea raportului, autoritatea competentă:
- comunică operatorului concluziile analizei efectuate asupra raportului de siguranță, după solicitarea unor informații suplimentare, dacă este necesar, sau
 - interzice punerea în funcțiune sau continuarea funcționării amplasamentului respectiv, în conformitate cu competențele și procedurile prevăzute la art. 17.
5. Raportul de siguranță va fi revizuit periodic și va fi actualizat dacă este cazul:
- cel puțin o dată la cinci ani,
 - în orice alt moment, la inițiativa operatorului sau la cererea autorității competente, unde acest lucru este justificat de fapte noi sau pentru a se lua în considerare noile cunoștințe tehnice în domeniul siguranței, care decurg de exemplu din analiza accidentelor sau, în măsura posibilă, a accidentelor la limită, precum și pentru a se lua în considerare progresul cunoștințelor privind evaluarea riscurilor.
6. (a) În cazurile în care i se demonstrează autorității competente că anumite substanțe prezente în amplasament sau în orice parte a acestuia se află într-o stare în care nu pot genera pericole de accidente majore, statele membre pot, conform criteriilor prevăzute la lit. (b), să limiteze informațiile solicitate în rapoartele de siguranță asupra acelor aspecte care au relevanță pentru prevenirea pericolelor de accidente majore reziduale și pentru limitarea consecințelor acestora pentru om și mediu.
- (b) Înainte de punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia, hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 16 din Directiva 82/501/CEE, stabilește criteriile armonizate pentru decizia luată de către autoritățile competente care arată că starea unui amplasament nu poate genera un pericol de accident major, în sensul lit. (a). Litera (a) nu se aplică înainte de stabilirea acestor criterii.
- (c) Statele membre se asigură că autoritatea competentă comunică Comisiei o listă a amplasamentelor vizate, cu motivația aferentă. Comisia înaintează anual această listă comitetului prevăzut la art. 22.

Articolul 10

Modificarea unei instalații, a unui amplasament sau a unei facilități de depozitare

În cazul în care are loc modificarea unei instalații, a unui amplasament, a unei facilități de depozitare, a unui proces, a naturii sau a cantității de substanțe periculoase, care ar putea avea repercusiuni semnificative asupra pericolului de accidente majore, statele membre urmăresc ca operatorul:

- să analizeze și, unde este necesar, să revizuiască politica de prevenire a accidentelor majore, precum și sistemele de management și procedurile menționate la art. 7 și 9,

- să analizeze și, unde este necesar, să revizuiască raportul de siguranță și să informeze autoritățile competente menționate la art. 16 cu privire la detaliile unei astfel de revizuiți înainte de a efectua orice modificare.

Articolul 11

Planurile de urgență

1. Statele membre garantează că, pentru toate amplasamentele cărora li se aplică dispozițiile art. 9:

(a) operatorul elaborează un plan de urgență intern care să conțină măsurile care vor fi luate în interiorul amplasamentului

- pentru amplasamentele noi, înainte de începerea funcționării;
- pentru amplasamentele existente nereglementate anterior de Directiva 82/501/CEE, în termen de trei ani de la data stabilită în art. 24 alin. (1);
- pentru alte amplasamente, în termen de doi ani de la data stabilită la art. 24 alin. (1);

(b) pentru a le da posibilitatea autorităților competente să elaboreze planuri de urgență externe, operatorul pune la dispoziție informațiile necesare în următoarele termene:

- pentru amplasamentele noi, înainte de începerea funcționării;
- pentru amplasamentele existente nereglementate anterior de Directiva 82/501/CEE, în termen de trei ani de la data stabilită la art. 24 alin. (1);
- pentru alte amplasamente, în termen de doi ani de la data stabilită la art. 24 alin. (1);

(c) autoritățile desemnate în acest scop de către statul membru elaborează un plan de urgență extern care să conțină măsurile ce trebuie luate în exteriorul amplasamentului.

2. Planurile de urgență trebuie stabilite avându-se în vedere următoarele obiective:

- limitarea și controlul incidentelor astfel încât să se minimalizeze efectele și să se limiteze efectele nocive asupra omului, mediului și proprietății;
- punerea în aplicare a măsurilor necesare pentru protecția omului și a mediului împotriva efectelor accidentelor majore;
- comunicarea informațiilor necesare către populație și către serviciile sau autoritățile vizate din zona respectivă;
- asigurarea refacerii și a curățirii mediului în urma unui accident major.

Planurile de urgență vor cuprinde informațiile prevăzute în anexa IV.

3. Fără a se aduce atingere obligațiilor autorităților competente, statele membre se asigură că planurile de urgență interne prevăzute de prezenta directivă sunt elaborate prin

consultarea personalului din cadrul amplasamentului și că publicul este consultat în privința planurilor de urgență externe.

4. Statele membre se asigură că planurile de urgență interne și externe sunt evaluate, testate și, unde este necesar, revizuite și actualizate de către operatori și de către autoritățile desemnate la intervale corespunzătoare de cel mult trei ani. Evaluarea are în vedere modificările care au avut loc în amplasamentele respective sau în cadrul serviciilor de urgență respective, noile cunoștințe tehnice, precum și cunoștințele privind modul de reacție la accidente majore.

5. Statele membre se asigură că planurile de urgență sunt puse în aplicare fără întârziere de către operator și, dacă este necesar, de către autoritatea desemnată în acest scop:

- atunci când se produce un accident major sau
- atunci când se produce un eveniment necontrolat care, prin natura sa, are potențialul de a duce la un accident major.

6. Autoritatea competentă poate decide, pe bază de argumente, în temeiul informațiilor cuprinse în raportul de siguranță, ca cerința referitoare la elaborarea unui plan de urgență extern prevăzută la alin. (1) să nu se aplice.

Articolul 12

Planificarea urbană

1. Statele membre asigură luarea în considerare a obiectivelor de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor acestora în cadrul politicilor lor funciare și/sau a altor politici relevante. Statele membre urmăresc îndeplinirea acestor obiective prin controale asupra:

- (a) amplasării noilor instalații;
- (b) modificărilor aduse amplasamentelor existente care intră sub incidența art. 10;
- (c) noilor dezvoltări, cum ar fi legături de transport, locații frecventate de public și zone rezidențiale aflate în vecinătatea amplasamentelor existente, unde amplasarea și dezvoltările sunt de așa natură încât măresc riscul sau agravează consecințele unui accident major.

Statele membre se asigură că politicile lor funciare și/sau alte politici relevante, precum și procedurile de punere în aplicare a acestor politici, au în vedere nevoia, pe termen lung, de a menține distanțe adecvate între amplasamentele care intră sub incidența prezentei directive și zonele rezidențiale, zonele de utilitate publică și zonele de o frumusețe sau interes natural deosebit, precum și, în cazul unor amplasamente existente, necesitatea de măsuri tehnice suplimentare conform art. 5, astfel încât riscul pentru populație să nu crească.

2. Statele membre se asigură că toate autoritățile competente și autoritățile de planificare care au responsabilitatea de a lua decizii în acest sector stabilesc proceduri corespunzătoare de consultare pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor stabilite pe baza alin. (1). Procedurile sunt astfel elaborate încât să garanteze că, la luarea deciziilor, poate fi oferită consiliere tehnică asupra riscurilor ce decurg din amplasamentul respectiv, fie de la caz la caz, fie în general.

Articolul 13

Informații asupra măsurilor de siguranță

1. Statele membre se asigură că sunt oferite informații asupra măsurilor de siguranță și asupra acțiunilor necesare în cazul în care se produce un accident, fără ca acestea să le solicite în mod expres, pentru persoanele care pot fi afectate de un accident major generat de un amplasament menționat la art. 9.

Informațiile vor fi evaluate la intervale de trei ani și, unde este necesar, repetate și actualizate, cel puțin în cazurile în care are loc o modificare în sensul art. 10. De asemenea, aceste informații vor fi permanente la dispoziția publicului. Intervalul maxim la care informațiile sunt repetate pentru public nu poate depăși în nici un caz cinci ani.

Astfel de informații cuprind cel puțin informațiile prevăzute în anexa V.

2. Având în vedere posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontaliere la un amplasament menționat la art. 9, statul membru respectiv trebuie să ofere informații suficiente statelor membre care ar putea fi afectate, astfel încât statul membru afectat să poată aplica dispozițiile relevante ale art. 11, 12 și ale prezentului articol, unde este cazul.

3. În cazurile în care statul membru vizat consideră că un amplasament aflat în apropierea teritoriului unui alt stat membru nu poate genera un pericol de accident major în afara frontierelor sale în contextul art. 11 alin. (6) și că, de aceea, nu trebuie să elaboreze un plan de urgență extern așa cum se prevede la art. 11 alin. (1), informează celălalt stat membru în această privință.

4. Statele membre se asigură că raportul de siguranță este pus la dispoziția publicului. Operatorul poate solicita autorității competente să nu facă publice anumite părți din raport, din motive de confidențialitate industrială, comercială sau personală, de securitate publică sau de apărare națională. În astfel de cazuri, cu aprobarea autorității competente, operatorul furnizează autorității și pune la dispoziția publicului un raport modificat din care sunt excluse acele aspecte.

5. Statele membre se asigură că publicul poate să formuleze o opinie în următoarele cazuri:

- proiectarea unor noi amplasamente menționate la art. 9;
- modificări aduse amplasamentelor existente care intră sub incidența art. 10, dacă aceste modificări trebuie să se conformeze obligațiilor prevăzute în această directivă în ceea ce privește planificarea;
- extinderea anumitor amplasamente existente.

6. În cazul amplasamentelor menționate la art. 9, statele membre se asigură că inventarul substanțelor periculoase prevăzute la art. 9 alin. (2) este pus la dispoziția publicului.

Articolul 14

Informații care trebuie furnizate de către operator în urma producerii unui accident major

1. Statele membre se asigură că, de îndată ce este posibil după producerea unui accident major, operatorului i se solicită următoarele, prin mijloacele cele mai adecvate:

- (a) să informeze autoritățile competente;
- (b) să le ofere acestora următoarele informații imediat ce acestea devin disponibile:
 - circumstanțele accidentului;
 - substanțele periculoase implicate;
 - datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra omului și a mediului, și
 - măsurile de urgență luate;
- (c) să informeze autoritățile competente cu privire la acțiunile pe care le-a întreprins sau intenționează să le întreprindă:
 - pentru a atenua efectele pe termen mediu și lung ale accidentului,
 - pentru a preveni repetarea unui astfel de accident;
- (d) să actualizeze informațiile oferite dacă cercetările ulterioare dezvăluie date suplimentare care modifică informațiile inițiale sau concluziile trase.

7. Statele membre solicită autorității competente:

- (a) să se asigure că sunt luate toate măsurile necesare urgente, pe termen mediu sau lung;
- (b) să colecteze, prin inspecție, investigație sau orice alte mijloace adecvate, informațiile necesare pentru o analiză completă a aspectelor tehnice, organizaționale și manageriale ale unui accident major;
- (c) să întreprindă acțiunile adecvate pentru a se asigura că operatorul ia toate măsurile necesare de remediere; și
- (d) să facă recomandări cu privire la măsurile preventive viitoare.

Articolul 15

Informațiile pe care statul membru trebuie să le furnizeze Comisiei

1. În vederea prevenirii și soluționării accidentelor majore, statele membre trebuie să informeze Comisia cât mai curând posibil cu privire la accidentele majore care îndeplinesc criteriile stabilite în anexa VI, care s-au produs pe teritoriile lor respective. Statele membre comunică Comisiei următoarele detalii:

- (a) statul membru, numele și adresa autorității responsabile pentru elaborarea raportului;

- (b) data, momentul și locul accidentului major, inclusiv denumirea completă a operatorului și adresa societății implicate;
- (c) o descriere succintă a circumstanțelor accidentului, inclusiv substanțele periculoase implicate, precum și efectele imediate asupra omului și a mediului;
- (d) o descriere succintă a măsurilor de urgență luate și a precauțiilor imediate necesare pentru a preveni repetarea accidentului.

2. De îndată ce s-au centralizat informațiile menționate în art. 14, statele membre informează Comisia cu privire la rezultatul analizei efectuate și la recomandări, utilizând un formular de raport stabilit și revizuit conform procedurii prevăzute în art. 22.

Comunicarea acestor informații de către statele membre poate fi amânată numai pentru a se permite încheierea procedurilor legale atunci când o astfel de comunicare poate afecta procedurile.

3. Statele membre informează Comisia cu privire la denumirea și adresa oricărui organism care ar putea deține informații relevante asupra accidentelor majore și care ar putea să consilieze autoritățile competente din alte state membre cu responsabilități în cazul producerii unui astfel de accident.

Articolul 16

Autoritatea competentă

Fără a se aduce atingere responsabilităților operatorului, statele membre instituie sau desemnează autoritatea sau autoritățile competente care au responsabilitatea de a îndeplini sarcinile stabilite de prezenta directivă și, dacă este necesar, organismele care să asiste autoritatea sau autoritățile competente la nivel tehnic.

Articolul 17

Interzicerea utilizării

1. Statele membre interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau facilități de depozitare, sau a oricărei părți din acestea dacă măsurile luate de operator pentru prevenirea sau soluționarea accidentelor majore prezintă deficiențe majore.

Statele membre pot interzice utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau facilități de depozitare, sau a oricărei părți din acestea dacă operatorul nu a înaintat, până la un anumit termen, notificarea, rapoartele sau alte informații solicitate în baza prezentei directive.

2. Statele membre se asigură că operatorii pot înainta un recurs împotriva unui ordin de interdicție emis de o autoritate competentă în temeiul alin. (1), recurs adresat către un organism corespunzător desemnat prin legislația și reglementările naționale.

Articolul 18

Inspecții

1. Statele membre se asigură că autoritățile competente organizează un sistem de inspecții sau de alte măsuri de control adecvate pentru tipul de amplasament vizat. Aceste inspecții sau măsuri de control nu depind de primirea raportului de siguranță sau a oricărui alt tip de raport înaintat. Astfel de inspecții sau de măsuri de control sunt suficiente pentru examinarea planificată și sistematică a sistemelor utilizate în amplasament, fie ele de natură tehnică, organizațională sau managerială, astfel încât să se asigure în special următoarele:

- că operatorul poate demonstra că a luat măsurile adecvate în privința diverselor activități implicate în amplasament, pentru a preveni accidentele majore;
- că operatorul poate demonstra că a asigurat mijloacele corespunzătoare pentru limitarea consecințelor accidentelor majore în cadrul amplasamentului și în afara acestuia;
- că datele și informațiile cuprinse în raportul de siguranță, sau în orice alt raport înaintat, reflectă adecvat condițiile amplasamentului;
- că informațiile au fost puse la dispoziția publicului conform art. 13 alin. (1).

2. Sistemul de inspecții prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

(a) trebuie să existe un program de inspecții pentru fiecare amplasament. Dacă autoritatea competentă nu a stabilit un program de inspecții pe baza unei evaluări sistematice a pericolelor de accidente majore din amplasamentul vizat, programul trebuie să prevadă cel puțin o inspecție de teren efectuată de către autoritatea competentă la intervale de douăsprezece luni pentru fiecare amplasament menționat la art. 9;

(b) în urma fiecărei inspecții, autoritatea competentă elaborează un raport;

(c) unde este necesar, fiecare inspecție realizată de către autoritatea competentă este monitorizată coordonată cu managementul amplasamentului la un interval rezonabil de la data inspecției.

3. Autoritatea competentă îi poate solicita operatorului să furnizeze informații suplimentare necesare pentru ca autoritatea să poată evalua complet eventualitatea unui accident major sau determina posibilitatea unei probabilități mai mari și/sau a agravării accidentelor majore, pentru a permite pregătirea unui plan de urgență extern și să ia în considerare substanțele care, datorită caracteristicilor lor fizice, a condițiilor speciale și a amplasării, necesită o atenție suplimentară.

Articolul 19

Sistemul și schimburile de informații

1. Statele membre și Comisia efectuează un schimb de informații cu privire la experiența acumulată în domeniul prevenirii accidentelor majore și al limitării consecințelor acestora. Aceste informații vizează în special buna funcționare a măsurilor prevăzute în prezenta directivă.

2. Comisia instituie și păstrează la dispoziția statelor membre un registru și un sistem de informații care conțin în special detalii legate de accidentele majore survenite pe teritoriile respective ale statelor membre, în următoarele scopuri:

- (a) difuzarea rapidă a informațiilor oferite de statele membre în temeiul art. 15 alin. (1) către toate autoritățile competente;
- (b) distribuirea către autoritățile competente a unei analize asupra cauzelor accidentelor majore, precum și a experienței acumulate în urma acestora;
- (c) furnizarea de informații asupra măsurilor preventive pentru autoritățile competente;
- (d) asigurarea de informații asupra organizațiilor care pot oferi consiliere sau informații relevante asupra survenirii, prevenirii și soluționării accidentelor majore.

Registrul și sistemul de informații cuprind cel puțin:

- (a) informațiile furnizate de către statele membre conform art. 15 alin. (1);
- (b) o analiză a cauzelor accidentului;
- (c) experiența acumulată în urma accidentului;
- (d) măsurile preventive necesare pentru a împiedica repetarea accidentului.

3. Fără a se aduce atingere art. 20, accesul la registru și la sistemul de informații este acordat serviciilor guvernamentale ale statelor membre, organizațiilor industriale și comerciale, sindicatelor, organizațiilor neguvernamentale din domeniul protecției mediului, precum și altor organizații internaționale și de cercetare din domeniu.

4. Statele membre înaintează Comisiei un raport pe trei ani în conformitate cu procedura stabilită prin Directiva Consiliului 91/692/CEE din 23 decembrie 1991 de standardizare și raționalizare a rapoartelor privind punerea în aplicare a unor directive de mediu¹ pentru amplasamentele menționate la art. 6 și 9. Comisia publică un rezumat al acestor informații la intervale de trei ani.

Articolul 20

Confidențialitatea

1. În scopul asigurării transparenței, statele membre garantează că autoritățile competente au obligația de a pune informațiile primite în baza acestei directive la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice care solicită acest lucru.

Acolo unde prevederile legislației naționale indică astfel, informațiile obținute de către autoritățile competente sau de Comisie pot rămâne confidențiale dacă sunt implicate următoarele:

- confidențialitatea asupra deliberărilor autorităților competente și ale Comisiei;
- confidențialitatea relațiilor internaționale și a apărării naționale;
- siguranța publică;

¹ JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

- confidențialitatea procedurilor preliminare de investigație sau a procedurilor legale în vigoare;
- secretele comerciale și industriale, inclusiv proprietatea intelectuală;
- datele și/sau dosarele personale;
- datele furnizate de o terță parte dacă acea parte solicită ca acestea să rămână confidențiale.

2. Prezenta directivă nu împiedică încheierea unor acorduri între statele membre și terțe părți cu privire la schimbul de informații de care dispun pe plan intern.

Articolul 21

Termenii de referință pentru comitet

Măsurile necesare pentru adaptarea criteriilor prevăzute în art. 9 alin. (6) lit. (b) și în anexele II – IV la progresul tehnic și pentru elaborarea formularului de raport prevăzut la art. 15 alin. (2) sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută în art. 22.

Articolul 22

Comitetul

Comisia este asistată de un comitet format din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect cu măsurile ce urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută în art. 148 alin. (2) din Tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. Voturile reprezentanților statelor membre sunt ponderate conform articolului menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

Comisia adoptă măsurile preconizate, dacă acestea sunt conforme cu avizul comitetului.

Dacă măsurile preconizate nu sunt conforme cu avizul comitetului sau în absența avizului, Comisia prezintă Consiliului, fără întârziere, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie adoptate. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Dacă, în termen de trei luni de la data înaintării la Consiliu, acesta nu se pronunță, măsurile propuse sunt adoptate de Comisie.

Articolul 23

Abrogarea Directivei 82/501/CEE

1. Directiva 82/501/CEE se abrogă în termen de 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

2. Notificările, planurile de urgență și informațiile destinate publicului sau elaborate în baza Directivei 82/501/CEE rămân în vigoare până când sunt înlocuite conform prevederilor corespunzătoare din prezenta directivă.

Articolul 24

Punerea în aplicare

1. Statele membre pun în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive, cel târziu în termen de 24 de luni de la intrarea în vigoare a acesteia. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern, pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 25

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în termen de 20 de zile de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 26

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 9 decembrie 1996.

Pentru Consiliu
Președintele
B. HOWLIN

Lista anexelor

		<i>Pagina</i>
<i>Anexa I</i>	Aplicarea directivei	[19]
<i>Anexa II</i>	Minimum de date și informații ce trebuie cuprinse în raportul de siguranță, prevăzut la art. 9	[24]
<i>Anexa III</i>	Principiile menționate la art. 7 și informațiile menționate la art. 9 privind sistemul de management și organizarea amplasamentului în vederea prevenirii accidentelor majore	[26]
<i>Anexa IV</i>	Date și informații ce trebuie incluse în planurile de	[27]

urgență precizate la art. 11

<i>Anexa V</i>	Informații ce trebuie comunicate publicului, conform prevederilor art. 13 alin. (1)	[28]
<i>Anexa VI</i>	Criterii de notificare a unui accident către Comisie, conform prevederilor art. 15 alin. (1)	[29]

ANEXA I

APLICAREA DIRECTIVEI

INTRODUCERE

1. Prezenta anexă este aplicabilă în cazul prezenței substanțelor periculoase în orice amplasament, în sensul art. 3 din prezenta directivă și determină punerea în aplicare a articolelor relevante din prezenta directivă.
2. Amestecurile și preparatele trebuie tratate în același mod ca substanțele pure, cu condiția să se mențină în limitele de concentrație stabilite conform proprietăților lor prin directivele relevante menționate în partea 2, nota 1, sau conform ultimei lor adaptări la progresul tehnic, dacă nu se specifică un anumit procent din compoziția lor sau o altă indicație.
3. Cantitățile-limită stabilite mai jos se referă la fiecare amplasament în parte.
4. Cantitățile care trebuie luate în considerare pentru punerea în aplicare a articolelor relevante sunt cantitățile maxime prezente sau care ar putea exista la un moment dat. Substanțele periculoase care se găsesc într-un amplasament în cantități egale cu sau mai mici de 2% din cantitatea-limită nu sunt luate în considerare la calcularea cantității totale existente dacă localizarea lor în cadrul amplasamentului este de așa natură încât ele nu pot iniția un accident major în altă zonă a amplasamentului.
5. Regulile incluse în partea 2, nota 4, care reglementează adăugarea de substanțe periculoase sau de categorii de substanțe periculoase, sunt aplicabile unde este cazul.

PARTEA 1

Denumirea substanțelor

Dacă o substanță sau unele grupuri de substanțe listate în partea 1 se regăsește(esc) în partea a 2-a, trebuie utilizate cantitățile-limită listate în partea 1.

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Substanțe periculoase	Cantitate relevantă (în tone) pentru aplicarea	
	art. 6 și 7	art. 9
Azotat de amoniu	350	2 500
Azotat de amoniu	1 250	5 000
Pentaoxid de arsen, acid arsenic (V) și/sau săruri de arsen	1	2
Trioxid de arsen, acid arsenic(III) și/sau săruri de		0,1

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Substanțe periculoase	Cantitate relevantă (în tone) pentru aplicarea	
	art. 6 și 7	art. 9
arsen		
Brom	20	100
Clor	10	25
Compuși de nichel sub formă de pudră inhalabilă (monoxid de nichel, dioxid de nichel, sulfură de nichel, disulfură de nichel, trioxid de nichel)		1
Etilenamină	10	20
Fluor	10	20
Formaldehidă (concentrație ≥ 90%)	5	50
Hidrogen	5	50
Acid clorhidric (gaz lichefiat)	25	250
Alchili de plumb	5	50
Gaze lichefiate extrem de inflamabile (inclusiv LPG) și gaz natural	50	200
Acetilenă	5	50
Oxid de etilenă	5	50
Oxid de propilenă	5	50
Metanol	500	5 000
4,4 - Metilenbis (2-cloranilină) și/sau săruri, sub formă de pudră		0,01
Metilizocianat		0,15
Oxigen	200	2 000
Toluen di-izocianat	10	100
Diclorură de carbon (fosgen)	0,3	0,75
Arsină	0,2	1
Fosfină	0,2	1
Diclorură de sulf	1	1
Trioxid de sulf	15	75
Policlordinbenzofurani și policlordinbenzodioxine (inclusiv TCDD), calculate în echivalenți TCDD		0,001
Următoarele SUBSTANȚE CANCERIGENE: 4-Aminodifenil și/sau sărurile acestuia, benzidină și/sau săruri de benzidină, di (clorometil) eter, clormetil-metil-eter, dimetil-carbonil clorură, dimetil nitrozamină, triamidă hexametil fosforică, 2-naftilamină și/sau săruri ale acesteia și 1,3 propansulfonă 4-nitrodifenil	0,001	0,001
Benzină și alți alcooli de petrol	5 000	50 000

NOTE

1. *Nitrat de amoniu (350 / 2 500)*

Aceste cantități sunt aplicabile nitrului de amoniu și compușilor nitrului de amoniu în care conținutul de azot din nitrul de amoniu este mai mare de 28% din greutate (alți compuși decât cei prevăzuți la nota 2), precum și soluțiilor apoase de nitrat de amoniu în care concentrația de nitrat de amoniu este mai mare de 90% din greutate.

2. Nitrat de amoniu (1 250 / 5 000)

Aceste cantități sunt aplicabile îngrășămintelor simple pe bază de nitrat de amoniu care sunt în conformitate cu Directiva 80/876/CEE, precum și îngrășămintelor compuse în care conținutul de azot din nitratul de amoniu este mai mare de 28% din greutate (un îngrășământ compus conține nitrat de amoniu cu fosfat și/sau potasiu).

3. Policlorodibenzofurani și policlorodibenzodioxine

Cantitățile de policlorodibenzofurani și de policlorodibenzodioxine se calculează folosind următorii factori:

Factori toxici echivalenți la nivel internațional (ITEF) pentru congenericii vizați (NATO/CCMS)			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	1
1,2,3,7,8-PeDD	0,5	2,3,4,7,8-PeCDF	0,5
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,05
1,2,3,4,7,8-HxCDD		1,2,3,4,7,8-HxCDF	
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD		1,2,3,6,7,8-HxCDF	
		2,3,4,6,7,8-HxCDF	
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
OCDD	0,001	1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	
		OCDF	0,001

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)

PARTEA 2

Categoriile de substanțe și preparate nespecificate în mod clar în partea 1

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Categoriile de substanțe periculoase	Cantitate limitată (în tone) de substanțe periculoase, stabilită la art. 3 alin. (4), pentru aplicarea	
	Art. 6 și 7	Art. 9
1. FOARTE TOXICE	5	20
2. TOXICE	50	200
3. OXIDANTE	50	200
4. EXPLOZIVE [dacă substanța sau preparatul se încadrează în definiția dată la nota 2 pct. (a)]	50	200
5. EXPLOZIVE [dacă substanța sau preparatul se încadrează în definiția dată la nota 2 pct. (b)]	10	50
6. INFLAMABILE [dacă substanța sau preparatul se	5000	50000

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Categoriile de substanțe periculoase	Cantitate limitată (în tone) de substanțe periculoase, stabilită la art. 3 alin. (4), pentru aplicarea	
	Art. 6 și 7	Art. 9
încadrează în definiția dată la nota 3 pct. (a)]		
7a. FOARTE INFLAMABILE [dacă substanța sau preparatul se încadrează în definiția dată la nota 3 pct. (b) alin. (1)]	50	200
7b. Lichide FOARTE INFLAMABILE [dacă substanța sau preparatul se încadrează în definiția dată la nota 3 pct. (b) alin. (2)]	5000	50000
8. EXTREM DE INFLAMABILE [dacă substanța sau preparatul se încadrează în definiția dată la nota 3 pct. (c)]	10	50
9. PERICULOASE PENTRU MEDIU în combinație cu expresiile care denotă riscul:		
(i) R50: „Foarte toxic pentru organismele acvatice”	200	500
(ii) R51: „Toxic pentru organismele acvatice”; și R53: „Poate provoca efecte adverse pe termen lung în mediul acvatic”	500	2000
10. ORICE ALTĂ CLASIFICARE care nu se încadrează mai sus, în combinație cu expresiile care denotă riscul:		
(i) R14: „Reacționează violent cu apă” (inclusiv R14/15)	100	500
(ii) R29: „în contact cu apă eliberează gaze toxice”	50	200

NOTE

1. Substanțele și preparatele sunt clasificate conform următoarelor directive (modificate) și conform adaptărilor acestora la progresul tehnic:

- Directiva Consiliului 67/548/CEE din 27 iunie 1967 privind apropierea dispozițiilor legale, de reglementare și administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase¹;

- Directiva Consiliului 88/379/CEE din 7 iunie 1988 privind apropierea dispozițiilor legale, de reglementare și administrative referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase²,

- Directiva Consiliului 78/631/CEE din 26 iunie 1978 privind apropierea legislației statelor membre referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea substanțelor periculoase (pesticide)³.

În cazul substanțelor și preparatelor care nu sunt clasificate ca fiind periculoase conform oricăreia dintre directivele de mai sus, dar care, cu toate acestea, există sau pot exista într-un

¹ JO 196, 16.08.1967, p. 1. Directivă modificată ultima dată de Directiva 93/105/CE (JO L 294, 30.11.1993, p. 21).

² JO L 187, 16.07.1988, p. 14.

³ JO L 206, 29.07.1978, p. 13. Directivă modificată ultima dată de Directiva 92/32/CEE (JO L 154, 05.06.1992, p. 1).

amplasament și care au sau pot avea, în contextul condițiilor din acel amplasament, proprietăți echivalente în privința potențialului de a provoca accidente majore, procedurile de clasificare provizorie trebuie urmate conform articolului relevant din directiva corespunzătoare.

În cazul substanțelor și al preparatelor ale căror proprietăți le încadrează în mai multe clasificări, se aplică cele mai mici valori limită în contextul prezentei directive.

În sensul prezentei directive, se creează o listă care conține informații referitoare la substanțe și preparate; această listă este actualizată și aprobată conform procedurii prevăzute în art. 22.

2. „Exploziv” reprezintă:

(a) (i) o substanță sau un preparat care creează risc de explozie prin șoc, frecare, foc sau alte surse de aprindere (expresia de risc R 2);

(ii) o substanță pirotehnică este o substanță (sau un amestec de substanțe) creată pentru a produce căldură, lumină, sunet, gaz sau fum sau o combinație a acestor efecte prin reacții chimice exoterme nedetonante întreținute sau

(iii) un exploziv sau o substanță sau un preparat pirotehnic conținute de anumite obiecte;

(b) o substanță sau un preparat care creează un risc înalt de explozie prin șoc, frecare, foc sau alte surse de aprindere (expresia de risc R 3).

3. „Inflamabil”, „foarte inflamabil” și „extrem de inflamabil” din categoriile 6, 7 și 8 reprezintă:

(a) lichide inflamabile:

substanțe și preparate care au un punct de aprindere egal sau mai ridicat de 21°C și egal sau mai scăzut de 55°C (expresia de risc R 10) și care întrețin arderea;

(b) lichide foarte inflamabile:

1. - substanțe și preparate care se pot încălzi și în cele din urmă aprinde în contact cu aerul la temperatura ambiantă, fără aport de energie (expresia de risc R 17),

- substanțe care au un punct de aprindere sub 55°C și care rămân lichide sub presiune, atunci când anumite condiții de prelucrare, cum sunt presiunea înaltă sau temperatura ridicată, creează pericole de accident major;

2. substanțe și preparate care au un punct de aprindere mai mic de 21°C și care nu sunt extrem de inflamabile (expresia de risc R 11, a doua liniuță);

(c) gaze și lichide extrem de inflamabile:

1. substanțe și preparate lichide care au un punct de aprindere sub 0°C și al căror punct de fierbere (sau, în cazul în care au un interval de fierbere, punctul de fierbere inițial) la presiune normală este mai mic sau egal cu 35°C (expresia de risc R 12, prima liniuță), și

2. substanțe și preparate gazoase care sunt inflamabile în contact cu aerul la temperatura ambiantă și la presiune normală (expresia de risc R 12, a doua liniuță), fie că sunt păstrate în

stare lichidă sau gazoasă sub presiune, exceptând gazele extrem de inflamabile lichefiate (inclusiv GPL) și gazul natural menționate în partea nr. 1, și

3. substanțe și preparate lichide menținute la o temperatură mai înaltă decât punctul lor de fierbere.

4. Însumarea substanțelor periculoase pentru a determina cantitatea totală prezentă în amplasament se efectuează conform regulii de mai jos:

dacă suma

$$q_1/Q + q_2/Q + q_3/Q + q_4/Q + q_5/Q + \dots > 1$$

unde q_x = cantitatea de substanțe periculoase x (sau categoria de substanțe periculoase) care intră sub incidența părții 1 sau 2 din prezenta anexă,

Q = cantitatea prag limitată din partea 1 sau 2,

atunci unitatea intră sub incidența standardelor relevante prevăzute în prezenta directivă.

Această regulă se aplică în următoarele circumstanțe:

(a) pentru substanțele și preparatele care figurează în partea 1 în cantități mai mici decât cantitatea lor relevantă distinctă existentă în substanțe care au aceeași clasificare în partea 2, iar însumarea substanțelor și preparatelor cu aceeași clasificare din partea 2;

(b) pentru adăugarea categoriilor 1, 2 și 9 prezente împreună într-un amplasament;

(c) pentru adăugarea categoriilor 3, 4, 5, 6, 7a, 7b și 8 prezente împreună într-un amplasament.

ANEXA II

MINIMUM DE DATE ȘI INFORMAȚII CE TREBUIE CUPRINSE ÎN RAPORTUL DE SIGURANȚĂ PREVĂZUT ÎN ART. 9

I. Informații asupra sistemului de management și asupra organizării amplasamentului în vederea prevenirii accidentelor majore

Aceste informații trebuie să cuprindă elementele indicate în anexa III.

II. Prezentarea mediului amplasamentului

A. descrierea amplasamentului și a mediului acestuia, inclusiv localizarea geografică, condițiile meteorologice, geologice, hidrografice și, dacă este necesar, istoricul acesteia;

B. identificarea instalațiilor și a altor activități ale amplasamentului care ar putea prezenta un pericol de accident major;

C. descrierea zonelor unde poate avea loc un accident major.

III. Descrierea instalației

A. descrierea activităților principale și a produselor acelor părți ale amplasamentului care au importanță din punctul de vedere a siguranței, a surselor de risc de accident major și a condițiilor în care un astfel de accident major poate surveni, alături de o descriere a măsurilor preventive propuse;

B. descrierea proceselor, în special a metodelor de operare;

C. descrierea substanțelor periculoase:

1. inventarul substanțelor periculoase care să cuprindă:

- identificarea substanțelor periculoase: denumire chimică, număr CAS, denumirea conform nomenclatorului IUPAC,

- cantitatea maximă din substanțele periculoase care există în unitate sau ar putea exista;

2. caracteristicile fizice, chimice, toxicologice și indicarea pericolelor, atât imediate, cât și pe termen lung, pentru om și mediu;

3. comportamentul fizic și chimic în condiții normale de utilizare și în condiții previzibile de accident.

IV. Identificarea și analiza riscurilor de accidente și a metodelor de prevenire

A. descrierea detaliată a scenariilor posibile de accidente majore și probabilitatea producerii acestora sau condițiile în care acestea se produc, inclusiv un rezumat al evenimentelor care pot juca un rol în declanșarea oricăruia dintre aceste scenarii, fie că aceste cauze sunt interne sau externe pentru instalație;

B. evaluarea extinderii și a gravității consecințelor accidentelor majore identificate;

C. descrierea parametrilor tehnici și a echipamentului utilizat pentru siguranța instalațiilor.

V. Măsurile de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident

A. descrierea echipamentului instalat în unitate pentru limitarea consecințelor accidentelor majore;

B. organizarea alertării și a intervenției;

C. descrierea resurselor interne și externe mobilizate;

D. sinteza elementelor descrise la pct. A, B și C de mai sus, necesare pentru elaborarea planului de urgență intern, conform art. 11.

ANEXA III

PRINCIPIILE MENȚIONATE LA ART. 7 ȘI INFORMAȚIILE MENȚIONATE LA ART. 9 PRIVIND SISTEMUL DE MANAGEMENT ȘI ORGANIZAREA AMPLASAMENTULUI ÎN VEDEREA PREVENIRII ACCIDENTELOR MAJORE

Următoarele elemente trebuie luate în considerare în vederea punerii în aplicare de către operator a politicii de prevenire a accidentelor majore și a sistemului de management al siguranței. Cerințele stabilite în documentul menționat la art. 7 trebuie să fie adaptate în funcție de pericolele de accident major prezentate de amplasament:

(a) politica de prevenire a accidentelor majore trebuie elaborată în scris și trebuie să cuprindă obiectivele globale ale operatorului și principiile de acțiune referitoare la controlul asupra pericolelor de accident major;

(b) sistemul de management al siguranței trebuie să cuprindă acea parte a sistemului general de management care include structura organizațională, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele pentru determinarea și punerea în aplicare a politicii de prevenire a accidentelor majore;

(c) sistemul de management al siguranței trebuie să acopere următoarele aspecte:

(i) organizare și personal - rolurile și responsabilitățile personalului implicat în managementul pericolelor majore la toate nivelele organizației. Identificarea nevoilor de formare a acestui personal și asigurarea formării necesare. Implicarea salariaților și, unde este cazul, a subcontractanților;

(ii) identificarea și evaluarea pericolelor majore - adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri care permit identificarea sistematică a pericolelor majore care decurg din operarea normală și anormală, precum și evaluarea probabilității producerii și a gravității acestora;

(iii) controlul operațional - adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri și instrucțiuni pentru operarea în condiții de siguranță, inclusiv întreținerea instalației, a proceselor, a echipamentului și a întreruperilor temporare din funcționare;

(iv) managementul schimbării - adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor de planificare a modificărilor asupra sau a proiectării de noi instalații, procese sau facilități de depozitare;

(v) planificarea pentru situații de urgență - adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor de identificare a situațiilor de urgență previzibile prin analiză sistematică, precum și a procedurilor de pregătire, testare și revizuire a planurilor pentru situații de urgență pentru a face față acestor situații;

(vi) monitorizarea performanței - adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor pentru evaluarea continuă a îndeplinirii obiectivelor stabilite prin politica operatorului de prevenire a accidentelor majore și prin sistemul acestuia de management al siguranței, precum și adoptarea și punerea în aplicare a mecanismelor de investigație și de întreprindere de acțiuni corective în caz de nerespectare. Procedurile trebuie să acopere sistemul operatorului de raportare a accidentelor majore la limită, în special cele care implică eșecul măsurilor de prevenire, precum și investigațiile și monitorizarea pe baza experienței astfel acumulate.

(vii) audit și revizuire – adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor de evaluare periodică sistematică a politicii de prevenire a accidentelor majore și a eficienței și adecvării sistemului de management al siguranței; revizuirea documentată a performanței politicii și a sistemului de management al siguranței, precum și actualizarea acestuia de către conducere.

ANEXA IV

DATE ȘI INFORMAȚII CE TREBUIE INCLUSE ÎN PLANURILE DE URGENȚĂ MENȚIONATE LA ART. 11

1. Planurile de urgență interne

(a) Numele și funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și persoana responsabilă pentru coordonarea acțiunii locale de rezolvare a situației.

(b) Numele și funcția persoanei care are responsabilitatea de a menține legătura cu autoritatea responsabilă pentru planul de urgență extern.

(c) În cazul condițiilor sau al evenimentelor previzibile care ar putea avea o contribuție semnificativă la declanșarea unui accident major, o descriere a acțiunilor care trebuie întreprinse pentru a menține sub control aceste condiții sau evenimente și pentru a limita consecințele acestora, inclusiv o descriere a echipamentului de protecție și a resurselor disponibile.

(d) Măsuri în vederea limitării riscurilor pentru persoanele aflate în unitate, inclusiv informații despre modul în care se face alertarea, precum și instrucțiuni despre acțiunile personalului după alertare.

(e) Măsuri de notificare rapidă cu privire la incident a autorității responsabile pentru declanșarea planului de urgență extern, tipul de informații care trebuie cuprinse în avertismentul inițial și măsurile pentru furnizarea unor informații mai detaliate de îndată ce acestea devin disponibile.

(f) Măsuri pentru formarea personalului în privința sarcinilor pe care va trebui să le îndeplinească și, unde este necesar, pentru coordonarea cu serviciile de urgență din exterior.

(g) Măsuri pentru acordarea de ajutor prin acțiuni externe.

2. Planurile de urgență externe

(a) Numele și funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și persoanele autorizate pentru coordonarea acțiunii externe de rezolvare a situației.

(b) Măsuri pentru primirea unor avertismente rapide cu privire la incidente, precum și pentru procedurile de alertă.

(c) Măsuri pentru coordonarea resurselor necesare pentru punerea în aplicare a planului de urgență extern.

(d) Măsuri pentru acordarea de sprijin prin acțiuni interne.

(e) Măsuri pentru acțiuni externe de rezolvare a situației.

(f) Măsuri pentru oferirea de informații specifice publicului, referitoare la accident și la conduita pe care trebuie să o adopte.

(g) Măsuri pentru furnizarea de informații către serviciile de urgență ale altor state membre în cazul în care se produce un accident major cu posibile consecințe transfrontaliere.

ANEXA V

INFORMAȚII CE TREBUIE COMUNICATE PUBLICULUI, CONFORM DISPOZIȚIILOR ART. 13 ALIN. (1)

1. Numele operatorului și adresa amplasamentului.
2. Informații pentru identificarea, după funcția deținută, a persoanei care furnizează informațiile.
3. Confirmarea faptului că amplasamentul intră sub incidența reglementărilor sau a dispozițiilor administrative de punere în aplicare a prezentei directive și că notificarea prevăzută în art. 6 alin. (3) sau raportul de siguranță prevăzut în art. 9 alin. (1) au fost înaintate autorității competente.
4. Explicarea, în termeni simpli, a activității sau a activităților desfășurate în amplasament.
5. Denumirile comune sau, în cazul substanțelor periculoase cuprinse în partea a 2-a a anexei I, denumirile generice sau categoria generală de pericolozitate a substanțelor și a preparatelor din unitate care ar putea duce la producerea unui accident major, indicându-se principalele lor caracteristici periculoase.
6. Informații generale privind natura pericolelor de accidente majore, inclusiv efectele lor potențiale asupra populației și mediului.
7. Informații corespunzătoare asupra modului în care populația afectată va fi avertizată și informată în cazul în care se produce un accident major.
8. Informații corespunzătoare asupra acțiunilor pe care trebuie să le întreprindă populația vizată și asupra comportamentului pe care trebuie să îl adopte în cazul în care se produce un accident major.
9. Confirmarea faptului că operatorul are obligația de a lua măsuri interne adecvate, în special menținerea legăturii cu serviciile de urgență, pentru a acționa în caz de accidente majore și pentru a minimaliza efectele acestora.
10. O referire la planul de urgență extern elaborat pentru a aborda oricare dintre efectele externe ale accidentului. Aceasta trebuie să cuprindă apelul de a urma toate instrucțiunile și a răspunde la toate solicitările din partea serviciilor de intervenție în caz de urgență în momentul și în timpul accidentului.
11. Detalii asupra sursei de unde pot fi obținute informații suplimentare, sub rezerva cerințelor de confidențialitate stabilite de legislația națională.

ANEXA VI

CRITERII DE NOTIFICARE A UNUI ACCIDENT CĂTRE COMISIE CONFORM DISPOZIȚIILOR ART. 15 ALIN. (1)

1. Orice accident care intră sub incidența alin. (1) sau care are cel puțin una dintre consecințele descrise la alin. (2), (3), (4), și (5) trebuie notificat Comisiei.

1. Substanțele implicate

Orice incendiu sau explozie sau eliberarea accidentală a unei substanțe periculoase care implică o cantitatea de cel puțin 5% din cantitatea limitată stabilită în coloana 3 din anexa I.

2. Vătămarea persoanelor sau daune asupra proprietății imobiliare

Un accident care implică direct o substanță periculoasă și care duce la unul dintre evenimentele următoare:

- un deces;
- rănirea a șase persoane din interiorul amplasamentului și spitalizarea acestora pentru cel puțin 24 de ore;
- spitalizarea unei persoane din afara amplasamentului pentru cel puțin 24 de ore;
- producerea de daune asupra unei/unor locuințe din afara amplasamentului și distrugerea acestora ca rezultat al accidentului;
- evacuarea sau relocarea unor persoane pentru mai mult de 2 ore (persoane x ore): valoarea trebuie să fie de minimum 500;
- întreruperea serviciilor de furnizare de apă potabilă, electricitate, gaz sau telecomunicații pentru mai mult de două ore (persoane x ore): valoarea trebuie să fie de minimum 1 000.

3. Efecte nocive imediate asupra mediului

- daune permanente sau pe termen lung asupra habitatelor terestre:

- 0,5 ha sau mai mult dintr-un habitat cu valoare ecologică sau de conservare, protejat prin lege;
- 10 ha sau mai mult dintr-un habitat mai extins, incluzând teren agricol;

*- daune semnificative sau pe termen lung asupra habitatelor de apă curgătoare sau marine**

- 10 km sau mai mult dintr-un râu sau canal;
- 1 ha sau mai mult dintr-un lac sau iaz;
- 2 ha sau mai mult dintr-o deltă;
- 2 ha sau mai mult dintr-o apă costieră sau mare deschisă;

* La evaluarea daunelor, acolo unde este cazul, se poate face referire la Directivele 75/440/CEE, 76/464/CEE și la directivele adoptate pentru punerea în aplicare a acestora cu privire la anumite substanțe, și anume Directivele 76/160/CEE, 78/659/CEE, 79/923/CEE sau la concentrația letală (CL), pentru 50% din speciile reprezentative din mediul afectat, conform definiției din Directiva 92/32/CEE pentru criteriul „periculos pentru mediu”.

- *daune semnificative asupra apei provenind din acvifere sau a apelor subterane**

- 1 ha sau mai mult.

4. Daune asupra proprietății

- daune asupra proprietății din cadrul amplasamentului: cel puțin 2 milioane ECU;

- daune asupra proprietății din afara amplasamentului: cel puțin 0,5 milioane ECU.

5. Daune transfrontaliere

Orice accident care implică o substanță periculoasă care duce la efecte în afara teritoriului statului membru respectiv.

II. Accidente sau accidente la limită pe care statele membre le consideră ca prezentând un interes tehnic special pentru prevenirea accidentelor majore și pentru limitarea consecințelor acestora și care nu îndeplinesc criteriile cantitative de mai sus trebuie notificate Comisiei.